

get fastsatte Beløb af 390,000 Rd. desuden skulle svare Skat af deres Hartkorn efter § 1. Saaledes som Forslaget oprindeligt forelaa, var det klart, at det ikke var Meningen. I Slutningen af § 3 var der nemlig udtrykkelig tilføjet: „I den en Kjøbstadindvaaner efter denne Paragraf paalignede Krigsskat skal han være berettiget til at fradrage, hvad han i Henhold til § 1 maatte have erlagt i Krigsskat af sit under Kjøbstaden henhørende Hartkorn, og bliver Beløbet derefter under Vedlæggelse af behørig Kvittering at føre til Afdrag i den paa hele Kjøbstaden faldende Andeel af Krigsskatten.“ Jeg troer ikke, at man ved den Forandring, som Forslaget er undergaaet i det andet Thing, har tilfattet at gjøre nogen som helst Forandring i saa Henseende, men at Forslaget, som det nu foreligger, ogsaa nok kan opfattes paa samme Maade som det oprindelige Udkast. Jeg skal i saa Henseende henvisse til, at det nu i § 3 hedder: „Beløbet“ — nemlig de 390,000 Rd., som skulle fordeles paa Kjøbstæderne — „tilveiebringes ved Ligning efter Indkomst i Overensstemmelse med de Forskrifter, som nedenfor gives med Hensyn til Ligninger udenfor Kjøbstæderne“, og saa staaer der — ganske vist ikke meget tydeligt — i § 5: „I Skattens Beløb affortes for enhver Skatyder, hvad han efter § 1 har erlagt i Skat af sine til Kommunen hørende Vorder og Tjender“. Jeg mener nu, at denne Regel i § 5, hvorefter i Skatbeløbet kan afdrages, hvad Vedkommende har erlagt i Skat af sine Vorder, maa kunne henregnes til de Forskrifter, der gjælde for Ligningen af Indkomstskatten i Kjøbstæderne.)

Sasle: Uagtet jeg aldeles ikke kan erklære det Begrundede i de Indvendinger, som den ærede Indenrigsminister gjorde mod det Endringsforslag, som jeg har været med at stille, da jeg efter alt det Kjendskab, jeg har til den Klasse Folk, der har under een Tønde Hartkorn, ikke har truffet Nogen, eller idetmindste kun meget Faa, som ere i saa gode Omstændigheder, at de have Skatten for det ene Halvaar liggende forud til at betale, naar den opkræves i det næste Halvaar, og endnu mindre Nogle, som have været saa godt for-

synede med Penge, at de endog kunde have saadanne liggende til en Krigsskat, og naar de blive udkommanderede, have Penge til at tage med dem — saa skal jeg dog følge det givne Exempel og efter Aftale med min Modforslagsstiller (Milling) tage Forslaget tilbage.

Da Ingen optog det, var det saaledes bortfaldet.

Wesfely: Jeg vil blot, i Anledning af det Spørgsmaal, som er opstaaet om, hvorvidt Indvaanerne i Kjøbstæderne kunne fradrage deres Indkomsskat den Skat, som de have erlagt af deres Hartkorn, tillade mig at bemærke, at dette, saavidt jeg forstaaer, tydeligt fremgaaer af § 8, i hvis Slutning det hedder, at man fra sin Indtægt maa fradrage, hvad man har udredet i direkte Skatter og Kommunalafgifter. Denne Skat paa Hartkornet maa selvfølgelig ligefrem gaae ind under disse Ord.

Sonne: Jeg vilde bemærke Noget Lignende. (Jeg har ogsaa læst den Bestemmelse, som den høitagtede Indenrigsminister ansøgte, og formodede, at det ikke kunde være tilfattet, at Kjøbstæderne baade skulle svare Skat efter Hartkorn og efter Indtægt; jeg antog, at en Kjøbstadbeboer, der havde svaret Skat efter Hartkorn, kunde fradrage denne i den Indkomsskat, der blev ham paalagt. Men i § 3 staaer ogsaa den Bestemmelse: „Det paa hver enkelt Kjøbstadkommune faldende Beløb indbetales i Statskassen.“ Skal altsaa det Beløb, som falder paa hver enkelt Kjøbstad, indbetales i Statskassen, vil man ikke faae det ud, naar enhver Hartkornseier har Ret til at fradrage den Hartkornsskat, han har indbetalt, fra det Beløb, der bliver ham paalagt efter Indkomsskatten. Der vil altsaa komme nogen Modsigelse i Paragrafens Indhold; men jeg skal henstille, om det maastee er Noget, der muligens kan rettes i den Instrux, som den høitærede Indenrigsminister skal udstede til hertiligere Forstaaelse af Loven; hvis ikke, vil det vistnok være nødvendigt at gjøre en Forandring i Loven.)

J. Nielsen: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, som den ærede Lands-